

هونه؛ ئایینی نوئی زوربا

سه‌عید سلیمانی
(که‌ره‌ج)

هه‌ر پیاویک که «زوربا یونانی» ده‌خوینینه‌وه، له‌خه‌یال‌دان‌ی خویدا، خوئی لی‌ده‌بیتته‌ زوربا، به‌لام‌ئه‌وه‌ی که‌چهنده‌ تاکی ئیمه‌ ژیانیکی زوربا‌بیانه‌ ده‌ژین، ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی تره‌. مه‌به‌ست له‌ ژیان‌ی زوربا‌بیانه‌ هه‌ول‌دان نییه‌ بۆ‌ده‌ده‌ست هه‌تانی ئه‌و چه‌ژانه‌ی که‌ زوربا به‌ شوئینیانه‌وه‌یه، به‌لکو ئه‌و دید و جیهان‌بینیه‌یه که‌ زوربا بۆ ژیان و کایه و دیارده‌کانی ناوی هه‌به‌تی، واته‌ سه‌یرکردنی ژیان له‌ ده‌لاقه‌یه‌کی زوربا‌بیانه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنی دیارده‌کانی ناوی به‌ جیهان‌بینیه‌کی وه‌ک ئه‌وه‌وه.

له‌گه‌ل سه‌ره‌هه‌ل‌دان‌ی ژیان‌ی شار‌بیانه‌ و رۆنرانی ژیار و کۆمه‌لگای مرۆفانه، فه‌لسه‌فه‌ی چه‌ژ وهرگرتن له‌ ژیان سه‌ره‌هه‌ل‌ده‌دات که‌ به‌ بۆچوونه‌کانی «ئه‌پیکۆر» له‌ یونانی کۆندا ده‌ست پیده‌کات و هه‌تا ئیستاش «ئه‌پیکۆریزم» وه‌ک ریتاژیکی فه‌لسه‌فی سه‌یرکردنی ژیان و وه‌ک شیوه‌یه‌ک له‌ به‌ری‌کردنی ژیان که‌ بنه‌ماکه‌ی له‌سه‌ر چه‌ژ وهرگرتن و خۆ‌به‌دوورگرتن له‌ خه‌م و دلته‌نگی رۆنراییته، دیتته‌ به‌رچا‌و. دواجاریش ئه‌م ره‌وته له‌ فه‌ره‌هه‌نگی

ئیرانیدا، ناخه‌یزگه‌یه‌ک ده‌دۆزیتته‌وه که‌ ئه‌ویش بۆچوونه‌کانی «خه‌یام»‌ی شاعیره که‌ گرینگ‌ی ته‌واو به‌ خوش‌رابوئیری و گوی ئه‌دان به‌ کایه ناخۆشه‌کانی ژیان ده‌دات، به‌لام راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ مرۆفی ئه‌مرۆ پیتی ناوه‌ته‌ قۆناغیکی نوئی و ئه‌سته‌مه‌ بتوانیته‌ هه‌روه‌ک ئه‌پیکۆر، یان خه‌یام خوئی به‌ ده‌ست ژیان‌ه‌وه‌ بدات.

هه‌ر مرۆفیکی به‌هه‌ل‌ئوتست - هه‌ل‌ئوتست له‌ هه‌مه‌به‌ر ژیان - کاتیک دیتته‌ ئه‌م دنیا‌یه، دواجار ده‌بێ بریار بدات که‌ بژیته، یان نا؟ ئه‌گه‌ر بژی بۆچی؟ له‌ جیهان‌بینی مرۆفی ئه‌مرۆ پیدایا و له‌ کاتیکدا که‌ زۆریه‌ی بنه‌ما میتافیزیکیه‌کانی جیهان و بوون و ژیان، واتای جارانیان نه‌ماوه و ژیان و بوونی مرۆفی ئه‌مرۆ پیتی ناوه‌ته‌ ناو دۆخیکی بێ هۆکاره‌وه، بێ گومان درێژه‌دان به‌ ژیان ته‌نیا ده‌بێ یه‌ک هۆکاری هه‌بیت که‌ ئه‌ویش چه‌ژ ژیان، واته‌ ژیان بۆ ئه‌وه‌ی که‌ چه‌ژ وهرگریت، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ چه‌ژ چیه‌؟ ئه‌مه له‌ پیتاسه‌ی هه‌ر تاکیکدا واتایه‌کی جیا‌واز وهرده‌گریت و هه‌یچ سه‌یر نییه‌ که‌

مرۆڤتیک چیژ له بهستیینی ئازاردا بدۆزیتتهوه.

له م قوناغه ههستیاری ئه مپۆدا که هه موو دیارده و بایه خه کان پیناسه ی خوێان گۆپویه، زۆریا - ههروهک په یامبه ریک - سه ره له ده دات. زۆریا که سیکه سه ره رپای ته وای نه هاهمه تییه کانی ژیان و سه ره رپای ته وای شته چیژبه خسه کانی دی، هیچ کات سه نتوو ره که ی له خوێ دوور ناخاته وه، هه ریویه ش به کیک له و چیژانه ی که نه و له ژیاندا دۆزویه تییه وه و قه ت لپی داناپی، هونه ره، واته دریتزه دان به ژیان به و هۆیه وه که هونه ر له پانتایی ژیاندا بوونی هه یه، هه ریویه ش زۆریا له یه ک کاتدا هه م ئه پیکۆره و هه م خه یام و هه م په یامبه ریک که هونه ر به کیک له ره ههنده دانه پراوه کانی ژیانیه تی. راسپارده ی زۆریا بو مرۆڤی سه رده م به ئایین کردنی هونه ره، واته لی ستاندنه وه ی پیناسه له ته وای چه مکه له کارکه وتوو هاشپویه کانی دیکه و به خشیینی ئه و پیناسه یه به هونه ر و به ناوه ندکردنی له چه قی ژیانیه مرۆڤی ئه مپۆبییدا. ئه و ته نانه ت له سه ره مه رگیشدا ته نیا یه ک وه سیه ت ده کات که ئه ویش له مه ر چاره نووسی هونه ره وه یه.

بو منی کوردیش مه رگ به مانای ئه وه یه که جارێکی تر ناتوانم شیعرێکی سواره ئیلخانیزاده، یان هیمنی موکریانی و یانیس ریتسۆس و ئیریش فرید بخوینمه وه و جارێکی تر ناتوانم گوێ له گۆرانییه کی مه زه هری خالیقی، یان محه مه د شیخو بگرمه وه و جارێکی دیکه

توانایی دیتنی فیلمی نۆڤه چینتۆ و رامان له تابلویه کی هادی زیانه ددینی، یان فرانسیس بیکۆنم نامیینی، یان جارێکی تر ناتوانم له گه ل پاییزی پیده شتی کارمامزه کوژاوه کانی شییزاد هه سه ن هه نسک بده م. له ته وای ئه وانه ش گرینگتر، ته نانه ت له به زمی شادی ئازیزیکمدا ناتوانم - ههروهک زۆریا - بکه ومه سه ما و چۆبی بکیشم، هه ریویه ش ئه وه ی که هونه ر له ژیانیه مرۆڤی ئه مپۆبییدا ده یکات، نه به ئایدیۆلۆژیای ئایینی ده کریت و نه به جه زیه ی عیرفان و نه به دیالکتیکی گوتاری چه پ و نه به ده مامکه ره نگا و ره نگه کانی کۆمه لگای به کاره ی نه ری سه رمایه داری.

زۆریا له دا وه سیه تییدا بو «گه وره» ی، سه نتوو ره که به ئه و ده به خشییت و داوای لی ده کات که بییت و بیبات. ئه م داوا و وه سیه ته ی زۆریا هه لگری په مامیکی گرینگه ئه ویش ئه وه یه که ژیان به بی هونه ر پانتاییه کی بۆش و چۆله وانیه کی بی سنوو ره، چونکه ئه رکی ئه و قه تیس کردنی جوانی، چیژ و ئازادی له چرکه دایه. بو ئه و هه ر چرکه یه ک که هه لگری ئه و تایبه ته ندیانه نه بییت، به شیک نییه له ژیان، هه ریویه زۆریا هه رکات له ته نگه به راییه کی ژیاندا گیر ده کات، ته نیا هونه ره که رزگاری ده کات، هه لبه ت رزگاری نه ک به واتای شادکردن، به لکو به مانای ئازادی له هه ر کۆت و به ندیک. به واتای خه مبارکردن تا سه ر ئیسقان، به لام خه مباریه که به مه رجی ئازادی. ده ره نجامی راسته قینه ی هونه ریش

هه ر ئه م ده رکه وته یه: خه م و ئازادی! له رۆژگارێکدا که هه موو پتیه ندیه کان له سه ر به ستیینیکی به رژه وه ندخوازانه و هه موو دیارده کان له سه ر بنه مای سه رمایه و «شت» بنیاد نراون و پیناسه ی مرۆڤ به پیناسه ی شته کانی ده وره وه ری به ستراوه ته وه، بوونی مرۆڤانه خه ریکه له ناو بوونی شالاوی بایه خی شته کاندایه رنگی خوێ ده دۆپینی، ژیانیه زۆریایی زیاتر له خه ونیکی دووره ده ست و له خولیا یه کی کالفامانه ده چیت، به لام وا وی ده چیت ئه و چه مکه ی که دوا جار براوه ی ژیان، دیتنی خه ونیکی زۆریاییانه یه به ژیانانه وه!